

जिन्वति । जसति । गमति । प्रति । प्राति ।
 प्रयति । वृहते । अययति । जेहते । षःकृति ।
 जुम्पति । प्साति । वाति । याति । इषति ।
 द्राति । दूडति । एजति । जमति । जवति ।
 बड्ति । अनिति । पवते । हन्ति । सेधति ।
 अगन् । अजगन् । जिघाति । पतति । इन्वति ।
 इमति । इवति । वेति । ह्यन्तात् । एति ।
 जगायात् । अयुधुरिति । द्वाविंशतं गतिकर्माणः ।

एतेषां भ्यादादिगण्योयत्वं विकरणादेवावसेयम् ।

गतितालिन् पु० स्कन्दसैन्यभेदे “श्रेणु नामानि चाथेषां
 येऽन्ये स्कन्दस्य सैन्यकाः” इत्युपक्रमे “वैताली गतिताली
 च तथा कथक्वाचिकौ” भा० शब्द० ४६अ० ।

गतिता स्त्री गम-इलच् मिथिङा० नि तानादेशः । १वेत्-
 लतायाम् उज्ज्वल० २नद्यां ३परम्परायाञ्च उणादिको० ।

गतिसत्तम पु० गतिर्वोधः, प्राप्यं स्थानं वा चासौ
 सत्तमश्च । १परमेश्वरे । “आदित्यो ज्योतिरात्मा च स-
 हिष्णुर्गतिसत्तमः” विष्णुसं० ।

गत्वन् त्रि० गम-कनिप् मलोपे तुक् । गन्तरि । स्त्रियां ङीप्
 रचानादेशः । गत्वरी ।

गत्वर त्रि० गम-करप् मलोपे तुक् । गमनशीले
 स्त्रियां ङीप् । “अभिमानघनस्य गत्वरेः” किरा० ।

गत्वा अव्य० गम-क्ता । गतिं कृत्वेत्यर्थे “सद्यः पुरीषरिसरे
 च शिरीषम्बुद्धौ गत्वा जवात् त्रिचतुराणि पदानि
 सोता” उत्तरच० । वेदे तु “क्लोयक् च” पा० यक् ।
 गत्वाय तदर्थे अव्य० “दिवं सुपस्त्रौ गत्वाय सोमं व-
 जिष्णु आभरत्” ऋ० ८, १००, ८ । “गत्वाय गत्वा” भा० ।
 क्तात्वादि० नि० आतःस्थाने ईत् । गत्वा तदर्थे अव्य० ।
 “सा नोदुह्यी यदावसेव गत्वा” ऋ० ४।४।५ ।

गद मेघध्वनौ अद० चुरा० उभ० अक० सेट् । गदयति ते
 अजगदत् त । गदयां बभूव आस चकार चक्रे ।

गद व्यक्तभाषणे भ्वा० पर० सक० सेट् । गदति अगादीत्-
 अगदीत् जगाद । गदितं गदः । गद्यं निगाद्यम् ।
 प्रणिगदति+प्रत्ययगदत् “जगादाये गदायजम्” भावः ।
 “यश्च सायं सदा चैवं श्लोकमेकं जगाद ह” भा० व०
 ६७अ० । “अथ जगदुरनीचैराशिषस्तस्य विप्राः” भट्टिः ।
 “शुद्धान्तराज्या जगदे कुमारी” रघुः । “अन्तर्वाष्पभरो-
 परोधि गदितम्” शकु० । “विस्तरात् गदतो मम
 देवीमा० ।

नि+नितरां कथने । “निगदामि यथा युक्तं पुराणां अयसं-
 युतम्” भा० आ० ५अ० । “पौरा निवर्त्तध्वमिति न्य-
 गादीत्” भट्टिः । “मखांशभाजां प्रथमो मनीषि-
 भिस्त्वमेव देवेन्द्र ! यदा निगद्यसे” रघुः । “न नैषध
 कार्यमिदं निगाद्यम्” नैष० । भावे वा अप् । निगादः
 निगदः । चतुर्थ्यन्तयोच्चारणे च । “प्रतिनिगद्य होमः”
 कात्या० श्रौ० ६, १०२६ । “देवतां प्रति निगद्य देयतापदं
 चतुर्थ्यन्यसुच्चार्य स्वाहाकारेण होमः” कर्कः ।

प्रति+प्रत्युत्तरकथने । “आभिर्गथाभिरव्ययः प्रश्नं प्रति-
 जगाद ह” भा० आ० १२४अ० ।

वि+विस्त्रोक्तौ । “न हि निस्वात् सवेत् क्षौद्रं लोके वि-
 गदितं वचः” रामा० अयो० १५अ० ।

गद पु० गद-अच् । १रोगे अमरः । “व्रणोत्थानाञ्च विज्ञानं
 तद्गदप्रतिषेधनम् । प्रतिश्यायनिषेधश्च शिरोगदविवेच-
 नम् । चिकित्सा तद्गदानाञ्च” सुश्रुतः । “येषां गदानां
 ये योगाः प्रवक्ष्यन्ते ऽगदङ्कुराः !” सुश्रु० । “असाध्यं
 कुरुते कोपं प्राप्ते काले गदो यथा” भावः ।
 गद-अध्वध्वनौ भावे अच् । २मेघध्वनौ । शब्दक०
 भाषणार्थकतोक्तिश्चिन्त्या हलन्तत्वात् ततो भावे वज्र
 एवानुशासनात् नावेवोपगदेऽप्योपिधानात् । श्रो-
 त्रिण्योगर्भजाते वसुदवपुत्रभेदे पु० । “बलं गदं सार-
 णञ्च दुर्मदं विपुलम् ध्रुवम् । वसुदेवस्तु रोहिण्यां
 कृतादीनुदपादयत्” भाग० ८, १४अ० । “हृदीकः
 ससुतोऽक्रूरो जयन्तगदसारणाः । आसते कुशलं
 कञ्चित्” भा० १।१२१४, २८ । चलितानकडुन्दुभिः पुरः
 सवलस्त्वं सह सारणेन तम् । समितौ रभसादुपागतः
 सगदः सस्यतिपत्तुमर्हसि” भावः “जगादाये गदायजम्”
 भावः । कु(ङ्) ४कुठे विषभेदे न० राजनि० । गदास्थ-
 गदाह्वयादयोऽप्यत्र । ५अक्षुरभेदे पु० । गदाशब्दे दृश्यम् ।
 गदगद न० गद्गद+प्रथो० । गद्गदभाषणे “वृत्तजेषु कण्ठो-
 ष्टतालूनामन्यतमे गदगदवाक्यता” सुश्रु० । गद्गदस्यैव
 पाठः सम्यक् ।

गदयिष्य पु० गदि-इलच् चेरयादेशः । १कामे, २कासके
 ३वायदूके च त्रि० सेदि० ४यज्जे उज्ज्वलदत्तः ।

गदा स्त्री गद-अच् टाप् । १खनामख्याते लौहादि-
 कोञ्जिते, २लौहमये वाऽस्त्रभेदे, तद्युद्धक्रियाभेदो
 वज्रि पु० धनुर्वेदे दर्शितो यथा “आहतं विहृतं चैव
 गोमूलकमनावनम् । तथोर्द्धगावनमितं वामदक्षिणमेव